

Sammanfattning

Svensk krishantering studeras genom ett fristående projekt i Kungl. Krigsvetenskapsakademien med stöd av statsmakterna och flera myndigheter.

Resultat börjar komma fram som redan nu kan vara av intresse. I december -92 utkom i skrift en sammanställning av ett seminarium om U137-krisen (KKrVA Tidskrift).

Tre skilda uppsatser på temat krishantering har samlats i denna rapport. I den första presenteras frågeställningar och synpunkter som täcker hela projektet. Den kan också ses som en inledande diskussion om de sakfrågor som redan kommit i dagen och som bearbetas vidare - alltså en slags probleminventering.

Den andra går direkt in på ett studerat krisfall nämligen Scandinavian Star-olyckan. Det intressanta med den uppsatsen är dess fokusering på krishantering på kommunal nivå med begränsad omfattning i tid och rum. Samordning och ledning vid en händelse, som man alls inte planerat för, är huvudtemat. Tillämpning av räddningstjänstens regelverk och hantering av media tas bl.a. upp.

Den tredje uppsatsen handlar om regeringsarbetet i krissituationer och de problem som ventilerats i regering och riksdag efter inträffade 70- och 80-talskriser. I första hand utgör terroristaktionen vid västtyska ambassaden 1975 och kärnkraftolyckan i Tjernoby 1986 utgångspunkt för författarens resonemang kring krishantering, laglighets- och ansvarsaspekter. Både de faktiska tillvägagångssätten och efterhandsdiskussionerna avhandlas utifrån statsvetenskapliga synvinklar.

Genom de tre uppsatserna kan läsaren få en uppfattning om de skilda sätt på vilka projektet ger sig i kast med detta svåra och omfattande ämnesområde. Samtidigt framgår tydligt att en fullständig genomlysning av alla krishanteringens problem och lösningar knappast kan förväntas.